

Vergaderjaar 2007–2008

31 050

Wijziging van de Wet financiering sociale verzekeringen, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen in verband met het afschaffen van de mogelijkheid om eigenrisicodragers te worden voor de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Inkomensverzekering voor volledig en duurzaam arbeidsongeschikten in het kader van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, het afschaffen van de premiedifferentiatie voor de Arbeidsongeschiktheidskas en enige andere wijzigingen

B

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID¹

Vastgesteld 20 november 2007

Het voorbereidend onderzoek heeft de commissie aanleiding gegeven voor het maken van de volgende opmerkingen en het stellen van de volgende vragen.

Inleiding

De leden van de **CDA**-fractie hebben met instemming kennis genomen van het wetsvoorstel en de nota naar aanleiding van het verslag en hebben nog slechts een vraag.

De leden van de **PvdA**-fractie hebben met gemengde gevoelens kennis genomen van het wetsvoorstel dat de juridische basis verschaft aan de afschaffing van de pembeding voor de Inkomensvoorziening Volledig Arbeidsongeschikten (IVA). Hun scepsis betreft de uitvoerbaarheid van een indeling a priori van werknemers die na twee jaar ziekte nog altijd volledig arbeidsongeschikt worden bevonden in enerzijds de onherstelbare gevallen en anderzijds degenen die op termijn misschien zullen verbeteren. Zij achten dit te meer ernstig nu aan deze tweedeling steeds verder gaande financiële consequenties verbonden worden, zowel voor degenen die het aangaat als voor diens (voormalige) werkgever. Het onderhavige wetsvoorstel is van dit laatste een voorbeeld en is om die reden voor deze leden aanleiding enkele vragen aan de minister te stellen.

De leden van de **SP**-fractie hebben te kennen gegeven zich aan te sluiten bij de vragen van de PvdA-fractie.

¹ Samenstelling:

Van den Berg (SGP), Swenker (VVD), Terpstra (CDA), Meulenbelt (SP), Ten Hoeve (OSF), Vedder-Wubben (CDA), Kneppers-Heijnert (VVD), Westerveld (PvdA), Biermans (VVD), Schouw (D66), Van Driel (PvdA) (voorzitter), Leijnse (PvdA), Franken (CDA) (vice-voorzitter), Goyert (CDA), Quik-Schuijt (SP), Klein Breteler (CDA), Huijbregts-Schiedon (VVD), Koffeman (PvdD), Böhler (GL), Strik (GL), Kuiper (CU), Lagerwerf-Vergunst (CU), Rehwinkel (PvdA), Elzinga (SP), Vac. (SP) en Yildirim (Fractie-Yildirim).

Risico

De vraag van de leden van de **CDA**-fractie luidt: waarom draagt de eigenrisicodragers gedurende een periode van vier jaar nadat de arbeidsongeschiktheidsuitkering is ingegaan het risico van de betaling van de uitkering (ARTIKEL II B artikel 75a, eerste lid) en komt de arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering gedurende een periode van vijf jaar ten laste van de Arbeidsongeschiktheidskas (N artikel 117 lid1)?

Uitvoering

De leden van de **PvdA**-fractie vragen hoe uitvoerbaar de artsen van het Uitvoeringsinstituut werknemers verzekeringen (UWV) hun taak thans, bijna twee jaar na de invoering van de Wet werk en inkomen (WIA), achten om volledige arbeidsongeschiktheid toekomstgericht te duiden als potentieel herstelbaar dan wel onomkeerbaar en hopeloos? Hoe verloopt de keuringsprocedure in dit type gevallen? Bij de start van de wet WIA is gesproken over een medische beslisautoriteit die het bevrijdende woord zou moeten spreken. Is die autoriteit er inderdaad gekomen? Zo ja, in hoeveel gevallen is sprake geweest van een intern verschil van mening over het criterium «duurzaam»? Hoe luiden de instructies aan de keurende artsen voor deze gevallen: uitgaan van het meest optimistische scenario, dat wil zeggen naar de WGA (werkherhvatting gedeeltelijk arbeidsgeschikten) verwijzen is er nog een sprankje hoop op verbetering is? Of mag het oordeel ook «duurzaam» luiden als de kans op verbetering op minder dan, bijvoorbeeld, 50% wordt ingeschat? Hoeveel van de 80–100 gevallen zijn in 2006 en in 2007 aangemerkt als WGA-gerechtigd en hoeveel als rechthebbend op een IVA-uitkering?

Hoeveel van de 80–100 WGA-gerechtigden zijn ook drie maanden na de schatting nog altijd 80–100%, vragen de leden van de PvdA-fractie. Is er beleid ontwikkeld over de vraag na hoeveel tijd bij de duurzame 80–100 status het predikaat «tijdelijk» wordt vervangen door «duurzaam»? Zo ja, hoe luidt dit beleid? Geschiedt de gewijzigde indeling ambtshalve of moet de betrokkene hierom vragen? En wat is in zo'n situatie rechtens naar de eigenrisicodragende werkgever toe die over de periode dat de betrokkene WGA-gerechtigd was de rekening moest betalen? Dient het UWV er naar het oordeel van de minister in zo'n situatie als uitgangspunt vanuit te gaan dat de WGA-indeling achteraf gezien te optimistisch was en dat de uitkering over de periode vanaf de toekenning van WGA toch voor rekening van de IVA-kas behoort te komen? Is er voor die situatie beleid ontwikkeld en zo ja hoe luidt dit?

Procedures

De leden van de fractie van de PvdA willen weten of er al procedures over dit onderwerp worden gevoerd en zo ja, hoeveel? Hoeveel van de initiatiefnemers zijn

- a) werknemers die af willen van bemoeizorg van re-integratiecoaches en de 5%-kop, die bij IVA hoort, willen hebben? of
- b) werknemers die zich juist wensen te verweren tegen het oordeel van de keuringsarts dat het men hen nooit meer goed komt? of
- c) werkgevers die ofwel eerder dan na 24 maanden van de loonplicht afwillen, ofwel na die 24 maanden vastgesteld willen zien dat de werknemer niet langer tot hun verantwoordelijkheid behoort?

Grondslag

De leden van de PvdA-fractie zijn enigszins geschokt door het antwoord van de regering op de vraag in de schriftelijke voorbereiding van de VVD-fractie naar, vrij vertaald, de grondslag om af te stappen van het eigenrisicodragen binnen de IVA. In haar antwoord verwijst de regering naar de stelling in de memorie van toelichting bij de Wet Invoering en financiering Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (IWIA) dat als er geen premiedifferentiatie WAO meer zou zijn, er ook geen premie-differentiatie IVA komt. Deze verwijzing is een herhaling van de medede-ling in de memorie van toelichting op het onderhavige wetsvoorstel dat deze financieringsvormen «in de beleidsvorming aan elkaar gekoppeld zijn». Acht de minister die vaststelling een antwoord op de vraag naar de grondslag van dit onderdeel van de regeling, zo vragen de aan het woord zijnde leden zich af. Zo nee, hoe luidt het inhoudelijke antwoord op de vraag waarom in een regeling waarin voor het overgrote deel van de populatie wordt ingezet op premiedifferentiatie en eigen risico dragen, dit uitgangspunt is verlaten voor de verzekering van arbeidsongeschiktheid die medisch wordt gelabeld als «duurzaam volledig»? Waarom wordt voor dát onderdeel van de verzekering premiesolidariteit tussen bedrijven en bedrijfstakken wel opportuun geacht en niet voor alle andere onderdelen?

Terroristische aanslagen

Ten slotte roept de vraag van de SP-fractie in de schriftelijke voorberei-ding over gevolgen van de schadebeperking door verzekeraars ingeval van terroristische aanslagen bij de leden van de PvdA-fractie de vraag op bij wie in dat geval de rekening terecht komt. De regering geeft aan dat de uitkering in zo'n geval wel volledig wordt betaald, maar dat deze dan – eventueel – niet volledig voor rekening van de verzekeraar komt. Wil dat zeggen dat het eigen risico dragende bedrijf in zo'n geval aansprakelijk is, zo vragen deze leden zich af. Of ziet de regering voor dat soort situatie een rol voor de overheid weggelegd?

De leden van commissie zien de antwoorden van de regering met belang-stelling tegemoet.

De voorzitter van de commissie,
Van Driel

De griffier van de commissie,
Van Dooren